

Inspiratie die bergen verzet

Centraal in Ecuador ligt de vulkaan Chimborazzo. Met zijn 6310 meter blijft hij achter op de Mount Everest (8848 meter), maar omdat de Chimborazzo vlak bij de evenaar ligt en onze aarde daar wat uitzet, liegen de inwoners van de gelijknamige provincie niet als ze zeggen dat hun vulkaan het dichtst bij de zon staat. Sinds vorig jaar loopt er een uitwisseling van Landelijke Gilden met zes boerenorganisaties uit de provincie Chimborazzo. Via trainingen en het oprichten van coöperaties proberen deze organisaties de grootste uitdaging van de plaatselijke indianenbevolking aan te pakken: bijna zeven op tien van de mensen leven onder de armoededrempel. Ze gaan ook andere uitdagingen aan: het platteland weer aantrekkelijk maken voor jongeren, de gevolgen van de klimaatverandering opvangen, de samenhang binnen de lokale gemeenschappen verbeteren. Van 16 tot 25 juni brachten zes boerenleiders een bezoek aan Landelijke Gilden. T Jeroen Weckhuyzen, Trias F Jan Crab en Trias

Traditionele cultuur

“Het viel mij meteen op hoe sterk de lokale gilden georganiseerd zijn”, vertelt Edison, een 33-jarige teler van bio-groenten. “Onze boerenorganisaties draaien nu vooral op het enthousiasme van enkele personeelsleden en bestuursleden. Zij bepalen en geven de trainingen of organiseren de boerenmarkten. Wij bezochten hier de gilde van Gruitrode, die vorig jaar Dorp in de Kijker organiseerde. Dan zie je wat een groep geëngageerde mensen lokaal allemaal kan verwezenlijken.”

Avelino, een 40-jarige quinoateler vult aan: “Het enthousiasme van de lokale vrijwilligers viel mij ook op tijdens het gesprek met de bestuursleden van Landelijke Gilde Sint-Pieters-Rode. Zij zetten zich belangeloos in om de inwoners van hun dorp samen te brengen. Ze doen een vorm van sociaal werk dat ook bij ons belangrijk is. Vroeger hingen de dorpen en parochies veel meer samen, maar spijtig genoeg verdwijnt dat met het teloorgaan van de traditionele indianencultuur en de opkomst van de Pinksterkerken. Je moet bijvoorbeeld met je burensamenkomsten om je standpunt te laten horen, wanneer de overheid weer eens plannen wil doorvoeren zonder rekening te houden met de situatie ter plaatse.”

Een leefbaar dorp

“Het is heel belangrijk om ervoor te zorgen dat een dorp leefbaar blijft”, beaamt Juan, een 27-jarige caviakweker. “Nu trekken jongeren weg naar de stad – omdat daar betere scholen zijn, omdat er ontspanningsmogelijkheden zijn, omdat er zagezegd meer werk is. Maar dat laatste is een misverstand. Ik dacht hetzelfde, tot ik gelukkig iemand van de boerenorganisatie Señor Cuy ontmoette, die me vertelde dat je in je eigen dorp vaak wel een goed inkomen kunt verwerven. Nu kweek ik cavia's, die we samen als delicatessen verkopen aan de restaurants in de stad. Ik kan er mijn gezin mee onderhouden en dat

zou ik in de stad nooit kunnen. Ik vind het belangrijk om mijn leeftijdsgenoten te tonen dat het leven in de stad niet beter hoeft te zijn. Voor mij was het heel inspirerend om de mensen van Landelijke Gilden en KLJ Sleidinge en Wiekevorst te ontmoeten. Ik ben er nog sterker van overtuigd dat we meer jongeren in onze organisatie moeten aantrekken, eventueel met extraatjes als ontspannende activiteiten.”

“Onze organisaties focussen nu vaak op de technische en economische ondersteuning van de boeren”, vertelt José, een 45-jarige aardappelteiler. “Wat ik leerde bij aardappelkweker Dirk Rijckaert, ga ik zeker verwerken in onze trainingen. Ook ons bezoek aan de Simoensstede in Waarschoot en

geitenboerderij Polle was voor mij en de collega's heel inspirerend. We zagen er hoe ze in de hoevewinkel ook producten van andere boeren verkochten of hoe ze samenwerken om de producten te bezorgen aan restaurants, supermarkten ... Voor de consument is het beter dat hij op één plaats niet alleen zuivelproducten, maar ook honing, brood, groenten enzovoort kan vinden. We denken eraan om ook zoiets te doen, om met alle boerenorganisaties onze producten samen te verkopen, misschien zelfs met 'Geteeld aan de voet van de Chimborazzo' als keurlabel.”

“Het meest inspirerende bezoek was voor mij de schooltuin van Dorne. Ik zag er hoe de schoolopas van

“Wij zagen in Vlaanderen wat een groep geëngageerde mensen lokaal kan verwezenlijken.”

Landelijke Gilden kinderen uitleggen hoe je groenten kweekt. Hoe ze die samen oogsten en dan met de ouders een groot feest organiseren, samen soep maken ... Met eenvoudige producten en de inzet van enkele vrijwilligers breng je zo een heel dorp samen. In Ecuador promoot mijn organisatie het planten van guarango's. Die boom is heel droogteresistent en zijn peulen kan je gebruiken om tannines en gelatine te maken. Bovendien bestrijden die bomen ook winderosie. Door de klimaatverandering zijn regens heel onvoorspelbaar en er is steeds minder smeltwater van de Chimborazzo, waarmee we onze akkers bevoeien. Dan moet je nadenken over alternatieven, om ervoor te zorgen dat de akkers

niet veranderen in een woestijn. Dat vergt veel overtuigingskracht. Met schooltuinen en buurtfeesten kan je volgens mij ernstige thema's als landbouw en duurzaamheid op een aangename manier onder de aandacht brengen."

In eigen handen nemen

"We hebben in Ecuador inderdaad enkele grote uitdagingen", vertelt Rosa, een 60-jarige boerenleidster en manager van een bedrijf dat aromatische thee produceert. "Er is armoede, een jarenlange onderdrukking van de traditionele boerenbevolking, discriminatie van vrouwen en jongeren, tegenwerking door de overheid en andere

machtige spelers. Maar dat is aan het veranderen. We beseffen dat we ons moeten verenigen en onze rechten op-eisen. We moeten ervoor zorgen dat de overheid naar ons luistert. Hier zag ik hoe mensen van Landelijke Gilden gaan praten met de lokale overheid, zoals in het bewonersplatform van Beauvoorde, of in raden zetelen, zoals de polderbesturen van Veurne. Dat moeten wij ook kunnen, want heel wat mensen willen hun dorp verbeteren. Armoede bestrijden begint bij jezelf. Het is niet omdat we arm zijn, dat we minder mens zijn, integendeel. Onze boerenorganisaties moeten beseffen dat de boeren hun toekomst zelf in de hand moeten en kunnen nemen." ▀

Je kunt het zelf gaan bekijken

Wil je deze inspirerende boerenleiders graag in hun eigen omgeving ontmoeten? In september 2015 krijg je samen met 12 andere (bestuurs)leden van Landelijke Gilden de kans om een bezoek te brengen aan Ecuador.

Inclusief de vluchten, duurt de reis 12 dagen. De exacte vertrek- en aankomstdatum wordt bepaald samen met de andere geïnteresseerden. De reis kost 2400 euro. Deze prijs is inclusief:

- vluchten met KLM van België naar Ecuador en terug;
- een rijk gevuld programma, waarbij je onder meer kennismaakt met de werking van Trias, wandelt in natuurparken en Indiaanse gemeenschappen bezoekt;
- transport ter plaatse met een privébus;
- een Nederlandstalige gids;
- lokale gidsten;
- toegangsgelden voor musea, kerken en Inca-ruïnes;
- alle overnachtingen op basis van tweepersoonskamer (€ 150 extra voor eenpersoonskamer);
- alle maaltijden en 1 drankje bij elke maaltijd.

Mail naar landelijkegilden@triasngo.be als je meer wilt weten of een antwoord wilt op jouw vragen. Mail ook vóór 15 november als je geïnteresseerd bent. We nodigen je dan uit op een infovergadering. Met de deelnemers bekijken we of en op welke manier ze verder deel willen uitmaken van het uitwisselingstraject van Landelijke Gilden met Ecuadoraanse organisaties. Meer informatie over dat traject vind je op <http://bijeekomen.wordpress.com>. Als je op deze site 'Volg' aanklikt, blijf je automatisch op de hoogte van nieuwe ontwikkelingen.

